

Σχόλια στη δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση για το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου με τίτλο: «Προώθηση πολιτικών νόμιμης μετανάστευσης, ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2024/1233 σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών, ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος, τροποποιήσεις του Κώδικα Μετανάστευσης και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 15 Υποχρεώσεις ιδιωτών και υπαλλήλων και κυρώσεις – Τροποποίηση άρθρου 24 Κώδικα Μετανάστευσης

Οι προβλεπόμενες διατάξεις του άρθρου 15, ιδίως αυτές που αναφέρονται στην εργασία σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.) ως επιβαρυντική περίπτωση και συνακόλουθη αυξημένη ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή, όπως περιγράφονται στις παραγράφους 4,5,6 και 8 του άρθρου, αφενός έρχονται σε αντίθεση με το Σύνταγμα της Ελλάδος, όσον αφορά τους Έλληνες υπηκόους, καθώς και κατά των θεμελιωδών αρχών της απαγόρευσης των διακρίσεων, της ελευθερίας της έκφρασης και του συνεταιρίζεσθαι και αφετέρου καταστρατηγούν τον σημαίνοντα ρόλο που διαδραματίζει η Κοινωνία των Πολιτών στην Ελλάδα μέσω των Μ.Κ.Ο., οι οποίες σε κάθε έκφανση της κοινωνικής ζωής λειτουργούν συμπληρωματικά προς το κράτος και σε αρκετές περιπτώσεις αναλαμβάνουν τον ρόλο του συνεργάτη για το Ελληνικό Κράτος.

Ο ρόλος των Μ.Κ.Ο. έχει κατοχυρωθεί και αναδειχθεί σε πληθώρα κειμένων σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο. Ενδεικτικά αναφέρεται το Άρθρο 71 του Χάρτη του ΟΗΕ (Chapter X – Economic and Social Council), το οποίο προβλέπει ότι το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο (ECOSOC) μπορεί να θεσπίσει κατάλληλες ρυθμίσεις για διαβουλεύσεις με μη κυβερνητικές οργανώσεις που ασχολούνται με θέματα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου. Με βάση αυτό το άρθρο, λειτουργεί σύστημα το οποίο επιτρέπει στις Μ.Κ.Ο. να έχουν συμβουλευτικό ρόλο στον ΟΗΕ ([Chapter X: Article 71 — Charter of the United Nations — Repertory of Practice of United Nations Organs — Codification Division Publications](#)).

Περαιτέρω, ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατοχυρώνει βασικά δικαιώματα που σχετίζονται με το έργο των Μ.Κ.Ο.:

- **Άρθρο 12:** Ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και ελευθερία σχηματισμού ενώσεων.
- **Άρθρο 7 και 8:** Προστασία της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, σε συνδυασμό με το δικαίωμα συμμετοχής στην κοινωνία.
- **Άρθρο 63 ΣΛΕΕ:** Ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και εμπορικών/οργανωτικών ελευθεριών.

Τα ως άνω αναφερόμενα άρθρα προστατεύουν το δικαίωμα Μ.Κ.Ο. να συστήνονται, να λειτουργούν και να συμμετέχουν στην κοινωνική και πολιτική ζωή χωρίς περιορισμούς.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με ψήφισμά του στις 17 Ιανουαρίου 2024 για τη «Διαφάνεια και Λογοδοσία των Μ.Κ.Ο.» ([Texts adopted - Transparency and accountability of non-governmental organisations funded from the EU budget - Wednesday, 17 January 2024](#)), τονίζει την καθοριστική συμβολή των Μ.Κ.Ο. στην εκπροσώπηση της Κοινωνίας των Πολιτών, στην υπεράσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αξιών, καθώς και στη σημασία της ύπαρξης περιβάλλοντος που επιτρέπει στις Μ.Κ.Ο να ευδοκιμήσουν χωρίς αδικαιολόγητους περιορισμούς.

Το Συμβούλιο της Ευρώπης (CoE) εξέδωσε τη Σύσταση CM/Rec(2007)14 ([1680a4cd01](#)) σχετικά με το νομικό καθεστώς των Μ.Κ.Ο. στην Ευρώπη. Αυτή η σύσταση:

- Αναγνωρίζει βασικές αρχές για τη δημιουργία και λειτουργία των Μ.Κ.Ο.
- Τονίζει τον σημαντικό ρόλο τους στην προώθηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δημοκρατίας, διαφάνειας και συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών.
- Προτείνει προδιαγραφές για τη διαχείριση, την πρόσβαση πόρων, την ελευθερία λειτουργίας και την προστασία τους από υπερβολικούς περιορισμούς.

Ακόμα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/international-partners-and-agencies/non-governmental-organisations_en)

υποστηρίζει ενεργά τις Μ.Κ.Ο. για να εκπληρώνουν το ρόλο τους στην κοινωνική πολιτική, την κοινωνική ένταξη, την καταπολέμηση της φτώχειας, τα ανθρώπινα δικαιώματα και άλλους τομείς. Γι' αυτόν τον λόγο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει δεσμευτεί να υποστηρίξει τις οργανώσεις της Κοινωνίας των Πολιτών στον σημαντικό ρόλο τους στην προστασία των δημοκρατιών στην Ευρώπη και στην οικοδόμηση μιας ισχυρότερης κοινωνικής Ευρώπης:

- συνεχίζοντας τον διάλογο και τη συνεργασία μαζί τους
- υποστηρίζοντάς τις μέσω χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ και διαφόρων πρωτοβουλιών πολιτικής.

Παράλληλα σε έρευνα ([*1680af95df](#)) του Συμβουλίου της Ευρώπης για τον στιγματισμό των Μ.Κ.Ο. η οποία δημοσιεύθηκε τον Μάρτιο του 2024 ([A study prepared by the Expert Council on NGO Law of the Conference of INGOs of the Council of Europe Based on contribution by Mr Dragan Golubović, Member of the Expert Council on NGO Law](#)), καταδεικνύεται ότι σε πολλά κράτη μέλη αναπτύσσεται ένα μοτίβο στοχοποίησης των οργανώσεων της Κοινωνίας των Πολιτών, ιδίως όσων δραστηριοποιούνται στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της υποστήριξης προσφύγων.

Στην Ελλάδα, διαχρονικά οι Μ.Κ.Ο. εκπροσωπούν την κοινωνία και αφενός καλύπτουν κενά που αδυνατούν να καλυφθούν από κρατικούς φορείς και υπηρεσίες, αφετέρου δε συνεργάζονται με τις αρμόδιες κρατικές αρχές και υπηρεσίες για να επιτελέσουν κοινούς σκοπούς, καθώς έχουν ιδιαίτερη τεχνογνωσία στο αντικείμενο τους και λόγω των δημόσιων διαδικασιών παρέχουν μεγαλύτερη ευελιξία. Η αντιμετώπιση της εργασίας σε Μ.Κ.Ο. ως επιβαρυντικής περίπτωσης αλλά και οι κυρώσεις στις ίδιες τις Μ.Κ.Ο. σε καμία περίπτωση δεν υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον. Αντιθέτως, υπονομεύουν την ίδια την ελληνική κοινωνία, καθώς οι Μ.Κ.Ο. έχουν καταστατικό σκοπό την υποστήριξη και την προστασία ανθρώπων που βρίσκονται σε ευάλωτη θέση και όχι, σε καμία περίπτωση, την τέλεση παράνομων ενεργειών — κάτι που αποδεικνύεται διαχρονικά από το έργο και τη δράση τους. Μάλιστα, το γεγονός ότι οι Μ.Κ.Ο. εγγράφονται στα κρατικά μητρώα του εκάστοτε Υπουργείου, διατηρούν αυστηρές διαδικασίες ελέγχου και διαφάνειας σε οικονομικό και λειτουργικό επίπεδο και δημοσιεύουν τα οικονομικά στοιχεία τους, προκειμένου να συνεργάζονται με διεθνείς και κρατικούς φορείς, συνηγορεί στην αξιοπιστία που τις διακρίνει και ενώ θα έπρεπε η Πολιτεία να επιβραβεύει και να ενισχύει το ρόλο τους, αντίθετα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αποτελεί ξεκάθαρη στοχοποίηση τους.

Η στοχοποίηση τόσο των ίδιων των Μ.Κ.Ο. που επιτελούν ένα τόσο σημαντικό έργο στην Ελλάδα, όσο και των εργαζομένων σε αυτές δημιουργεί ένα ιδιαίτερα αρνητικό προηγούμενο

σε περίπτωση που η διάταξη ψηφισθεί και είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν κυρώσεις από διεθνή και ευρωπαϊκά όργανα.

Ενόψει των ανωτέρω, κρίνεται σκόπιμο οι διατάξεις που αναφέρονται στους εργαζόμενους στις Μ.Κ.Ο. και στις ίδιες τις Μ.Κ.Ο. να απαλειφθούν από το προτεινόμενο νομοσχέδιο.

Άρθρο 16 Υποχρεώσεις και κυρώσεις που επιβάλλονται σε μεταφορείς – Τροποποίηση άρθρου 25 Κώδικα Μετανάστευσης

Οι προβλεπόμενες διατάξεις του άρθρου 15, ιδίως αυτές που αναφέρονται στην εργασία σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.) ως επιβαρυντική κατάσταση και συνακόλουθη αυξημένη ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή, όπως περιγράφονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β του άρθρου, αφενός έρχονται σε αντίθεση με το Σύνταγμα της Ελλάδος, όσον αφορά τους Έλληνες υπηκόους, καθώς και κατά των θεμελιωδών αρχών της απαγόρευσης των διακρίσεων, της ελευθερίας της έκφρασης και του συνεταιρίζεσθαι και αφετέρου καταστρατηγούν τον σημαίνοντα ρόλο που διαδραματίζει η Κοινωνία των Πολιτών στην Ελλάδα μέσω των Μ.Κ.Ο., οι οποίες σε κάθε έκφανση της κοινωνικής ζωής λειτουργούν συμπληρωματικά προς το κράτος και σε αρκετές περιπτώσεις αναλαμβάνουν τον ρόλο του συνεργάτη για το Ελληνικό Κράτος.

Ο ρόλος των Μ.Κ.Ο. έχει κατοχυρωθεί και αναδειχθεί σε πληθώρα κειμένων σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο. Ενδεικτικά αναφέρεται το Άρθρο 71 του Χάρτη του ΟΗΕ (Chapter X – Economic and Social Council), το οποίο προβλέπει ότι το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο (ECOSOC) μπορεί να θεσπίσει κατάλληλες ρυθμίσεις για διαβουλεύσεις με μη κυβερνητικές οργανώσεις που ασχολούνται με θέματα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου. Με βάση αυτό το άρθρο, λειτουργεί σύστημα το οποίο επιτρέπει στις Μ.Κ.Ο. να έχουν συμβουλευτικό ρόλο στον ΟΗΕ ([Chapter X: Article 71 — Charter of the United Nations — Repertory of Practice of United Nations Organs — Codification Division Publications](#)).

Περαιτέρω, ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατοχυρώνει βασικά δικαιώματα που σχετίζονται με το έργο των Μ.Κ.Ο.:

- **Άρθρο 12:** Ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και ελευθερία σχηματισμού ενώσεων.
- **Άρθρο 7 και 8:** Προστασία της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, σε συνδυασμό με το δικαίωμα συμμετοχής στην κοινωνία.
- **Άρθρο 63 ΣΛΕΕ:** Ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και εμπορικών/οργανωτικών ελευθεριών.

Τα ως άνω αναφερόμενα άρθρα προστατεύουν το δικαίωμα Μ.Κ.Ο. να συστήνονται, να λειτουργούν και να συμμετέχουν στην κοινωνική και πολιτική ζωή χωρίς περιορισμούς.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με ψήφισμά του στις 17 Ιανουαρίου 2024 για τη «Διαφάνεια και Λογοδοσία των Μ.Κ.Ο.» ([Texts adopted - Transparency and accountability of non-governmental organisations funded from the EU budget - Wednesday, 17 January 2024](#)), τονίζει την καθοριστική συμβολή των Μ.Κ.Ο. στην εκπροσώπηση της Κοινωνίας των Πολιτών, στην υπεράσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αξιών, καθώς και στη σημασία της ύπαρξης περιβάλλοντος που επιτρέπει στις Μ.Κ.Ο να ευδοκμήσουν χωρίς αδικαιολόγητους περιορισμούς.

Το Συμβούλιο της Ευρώπης (CoE) εξέδωσε τη Σύσταση CM/Rec(2007)14 ([1680a4cd01](#)) σχετικά με το νομικό καθεστώς των Μ.Κ.Ο. στην Ευρώπη. Αυτή η σύσταση:

- Αναγνωρίζει βασικές αρχές για τη δημιουργία και λειτουργία των Μ.Κ.Ο.
- Τονίζει τον σημαντικό ρόλο τους στην προώθηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δημοκρατίας, διαφάνειας και συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών.
- Προτείνει προδιαγραφές για τη διαχείριση, την πρόσβαση πόρων, την ελευθερία λειτουργίας και την προστασία τους από υπερβολικούς περιορισμούς.

Ακόμα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/international-partners-and-agencies/non-governmental-organisations_en)

υποστηρίζει ενεργά τις Μ.Κ.Ο. για να εκπληρώνουν το ρόλο τους στην κοινωνική πολιτική, την κοινωνική ένταξη, την καταπολέμηση της φτώχειας, τα ανθρώπινα δικαιώματα και άλλους τομείς. Γι' αυτόν τον λόγο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει δεσμευτεί να υποστηρίξει τις οργανώσεις της Κοινωνίας των Πολιτών στον σημαντικό ρόλο τους στην προστασία των δημοκρατιών στην Ευρώπη και στην οικοδόμηση μιας ισχυρότερης κοινωνικής Ευρώπης:

- συνεχίζοντας τον διάλογο και τη συνεργασία μαζί τους
- υποστηρίζοντάς τις μέσω χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ και διαφόρων πρωτοβουλιών πολιτικής.

Παράλληλα σε έρευνα (*1680af95df) του Συμβουλίου της Ευρώπης για τον στιγματισμό των Μ.Κ.Ο. η οποία δημοσιεύθηκε τον Μάρτιο του 2024 ([A study prepared by the Expert Council on NGO Law of the Conference of INGOs of the Council of Europe Based on contribution by Mr Dragan Golubović, Member of the Expert Council on NGO Law](#)), καταδεικνύεται ότι σε πολλά κράτη μέλη αναπτύσσεται ένα μοτίβο στοχοποίησης των οργανώσεων της Κοινωνίας των Πολιτών, ιδίως όσων δραστηριοποιούνται στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της υποστήριξης προσφύγων.

Στην Ελλάδα, διαχρονικά οι Μ.Κ.Ο. εκπροσωπούν την κοινωνία και αφενός καλύπτουν κενά που αδυνατούν να καλυφθούν από κρατικούς φορείς και υπηρεσίες και αφετέρου συνεργάζονται με τις αρμόδιες κρατικές αρχές και υπηρεσίες για να επιτελέσουν κοινούς σκοπούς, καθώς έχουν ιδιαίτερη τεχνογνωσία στο αντικείμενο τους και λόγω των δημόσιων διαδικασιών παρέχουν μεγαλύτερη ευελιξία. Η αντιμετώπιση της εργασίας σε Μ.Κ.Ο. ως επιβαρυντικής κατάστασης αλλά και οι κυρώσεις στις ίδιες τις Μ.Κ.Ο. σε καμία περίπτωση δεν υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον. Αντιθέτως, υπονομεύουν την ίδια την ελληνική κοινωνία, καθώς οι Μ.Κ.Ο. έχουν καταστατικό σκοπό την υποστήριξη και την προστασία ανθρώπων που βρίσκονται σε ευάλωτη θέση και όχι, σε καμία περίπτωση, την τέλεση παράνομων ενεργειών — κάτι που αποδεικνύεται διαχρονικά από το έργο και τη δράση τους. Μάλιστα, το γεγονός ότι οι Μ.Κ.Ο. εγγράφονται στα κρατικά μητρώα του εκάστοτε Υπουργείου, διατηρούν αυστηρές διαδικασίες ελέγχου και διαφάνειας σε οικονομικό και λειτουργικό επίπεδο και δημοσιεύουν τα οικονομικά στοιχεία τους, προκειμένου να συνεργάζονται με διεθνείς και κρατικούς φορείς, συνηγορεί στην αξιοπιστία που τις διακρίνει και ενώ θα έπρεπε η Πολιτεία να επιβραβεύει και να ενισχύει το ρόλο τους, αντίθετα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αποτελεί ξεκάθαρη στοχοποίηση τους.

Η στοχοποίηση τόσο των ίδιων των Μ.Κ.Ο. που επιτελούν ένα τόσο σημαντικό έργο στην Ελλάδα, όσο και των εργαζομένων σε αυτές δημιουργεί ένα ιδιαίτερα αρνητικό προηγούμενο σε περίπτωση που η διάταξη ψηφισθεί και είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν κυρώσεις από διεθνή και ευρωπαϊκά όργανα.

Ενόψει των ανωτέρω, κρίνεται σκόπιμο οι διατάξεις που αναφέρονται στους εργαζόμενους στις Μ.Κ.Ο. και στις ίδιες τις Μ.Κ.Ο. να απαλειφθούν από το προτεινόμενο νομοσχέδιο.

Άρθρο 38 Άδεια διαμονής δεκαετούς διάρκειας – Αντικατάσταση άρθρου 161 Κώδικα Μετανάστευσης

Από την προτεινόμενη αντικατάσταση του εν λόγω άρθρου απουσιάζει η διάταξη του άρθρου 161, παράγραφος 1, στοιχείο γ' του Κώδικα Μετανάστευσης όπως ισχύει και η οποία παρέχει τη δυνατότητα χορήγησης άδειας διαμονής δεκαετούς διάρκειας σε νέους και νέες που είχαν εισέλθει στην Ελλάδα ως ασυνόδευτα παιδιά και είχαν ολοκληρώσει επιτυχώς τουλάχιστον τρεις (3) τάξεις δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του ελληνικού σχολείου στην Ελλάδα πριν από τη συμπλήρωση του εικοστού τρίτου έτους της ηλικίας, χωρίς μάλιστα να προβλέπεται και κάποια μεταβατική διάταξη για κατατεθειμένες άδειες ή άδειες που θα κατατεθούν μετά την λήξη της φετινής σχολικής χρονιάς. Η υφιστάμενη διάταξη ουσιαστικά αποτελεί την μόνη διάταξη που παρέχει προστασία και διασφαλίζει την ομαλή ένταξη και προστασία των νέων που έχουν εισέλθει και καταγραφεί ως ασυνόδευτα παιδιά στην Ελλάδα.

Το μέτρο αυτό ήρθε πολύ ορθά σε συνέχεια της Εθνικής Στρατηγικής για την Προστασία των Ασυνόδευτων Παιδιών ([Εθνική Στρατηγική Ασυνόδευτων Ανηλίκων | Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου](#)) που έχει εκπονήσει το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου από την Κυβέρνηση σας και αναφέρεται στον πυλώνα 2 με τίτλο: Αναζήτηση και υλοποίηση βιώσιμων λύσεων για κάθε ασυνόδευτο ανήλικο, σελίδες 65 επόμενα. Περαιτέρω, η υφιστάμενη διάταξη έχει ψηφιστεί από την ίδια Κυβέρνηση τον Απρίλιο του 2023 με την εφαρμογή της ουσιαστικά να εκκινεί σταδιακά μετά την ψήφιση μέσω ερμηνευτικών κειμένων ΚΥΑ 378422/2023 (ΦΕΚ Β' 5080/16-08-2023) των Υπουργών Εξωτερικών και Μετανάστευσης και Ασύλου, Εγκύκλιος 17314_12.1.2024 του Γενικού Γραμματέα Μεταναστευτικής Πολιτικής και ΚΥΑ με αριθμό 95391/2024 (ΦΕΚ Β' 1807/22-03-2024) των Υπουργών Εξωτερικών και Μετανάστευσης και Ασύλου. Συνεπώς για την πλήρη εφαρμογή της άδεια δεκαετούς διάρκειας μεσολάβησε σχεδόν ένα έτος από την ψήφιση του Κώδικα Μετανάστευσης. Οι συνεχείς τροποποιήσεις της νομοθεσίας, ειδικά σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, αφενός δημιουργούν ανασφάλεια δικαίου, αφετέρου δείχνουν μεγάλη διάσταση στην ακολουθούμενη πολιτική και σε κάθε περίπτωση δεν λειτουργούν υπέρ του βέλτιστου συμφέροντος των παιδιών ενώ επιπρόσθετα δεν συνάδουν με τις πολιτικές ένταξης που επιθυμεί και ανακοινώνει με κάθε ευκαιρία το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου.

Η συγκεκριμένη άδεια διαμονής αποτελεί την μόνη δυνατότητα για να υπάρξει προστασία για νέες και νέους πολίτες τρίτων χωρών που εισήλθαν στην Ελλάδα ως ασυνόδευτα παιδιά και με την παρακολούθηση και επιτυχή ολοκλήρωση τριών (3) τάξεων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του ελληνικού σχολείου στην Ελλάδα πριν από τη συμπλήρωση του εικοστού τρίτου έτους της ηλικίας τους, δίνεται η δυνατότητα τόσο για εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας μαζί με την κοινωνικοποίηση, με αποτέλεσμα την ομαλή ένταξη και ενσωμάτωση στην ελληνική κοινωνία, όσο και εκπαίδευσης σε κάποια τέχνη ή/και επάγγελμα, καθώς μεγάλο μέρος των νέων φοιτούσε σε ΕΠΑΛ, με σκοπό την αποτελεσματικότερη πρόσβασή και απορρόφηση τους στην αγορά εργασίας και τη συνακόλουθη ανεξαρτητοποίηση τους.

Η κατάργηση του άρθρου 161 παρ. 1 περ. γ' δημιουργεί ζήτημα συνοχής της μεταναστευτικής πολιτικής, δεδομένου ότι τα τελευταία έτη έχει αναπτυχθεί, σε επίπεδο διοίκησης και εφαρμογής, μια προσέγγιση που αναγνωρίζει την ανάγκη ειδικής μεταχείρισης των πρώην ασυνόδευτων ανηλίκων, με έμφαση στη σταδιακή ένταξη και όχι στον αιφνίδιο αποκλεισμό.

Η αποδυνάμωση του μοναδικού σαφώς προσδιορισμένου τελικού καθεστώτος διαμονής αντιστρατεύεται αυτή την κατεύθυνση.

Επιπλέον, η κατάργηση μιας διάταξης που τέθηκε σε ουσιαστική εφαρμογή μόλις προσφάτως, και η οποία συνδέεται άμεσα με μακροχρόνιες επενδύσεις του κράτους σε στέγαση, εκπαίδευση και υποστηρικτικές δομές για ασυνόδευτους ανηλίκους, εντείνει την ανασφάλεια δικαίου και ακυρώνει στην πράξη την απόδοση αυτών των επενδύσεων. Η απουσία θεσμικής συνέχειας πλήττει τόσο τους ωφελούμενους όσο και την αξιοπιστία της διοίκησης.

Ενόψει των ανωτέρω προτείνεται η διατήρηση της εν λόγω διάταξης ως προβλέπεται στο υφιστάμενο άρθρο 161, παράγραφος 1, στοιχείο γ' του Κώδικα Μετανάστευσης όπως ισχύει.